

Вітають Любеч й райдуги Дніпра...

Саме такими словами починалося вітання-шана жителям та почесним гостям Любеча на III Відкритому фестивалі традиційної слов'янської культури та бойових єдиноборств "Київська Русь". Він проходив 28 серпня, в день першої Пречистої.

Анастасія ТЕРЕЩЕНКО, |
фото автора

Театральне дійство було розгорнуто на Замковій горі. Тут нібито з минувшини виникла ніжна і лагідна красуня Малуша Любичівна, що несла чашу солодкого меду для гостей. Задзвеніли дзвони, заграли гусярі, вдарили столітні барабани — і крізь живий коридор із дівчат та хлопців у старовинному одязі на гору до пам'ятника один за одним почали виходити князі Володимир Всеволодович, Олег Святославович, Давид Свя-

минувшину тих днів покладанням квітів до пам'ятника 900-річчя Любецького з'їзду. Він мав історичне значення, бо саме на ньому пролунав заклик до припинення князівських міжусобиць.

Знаменною подією цього дня було відкриття в центральній парковій алеї головою Чернігівської облдержадміністрації Володимиром Хоменком та головою обласної ради Наталією Романовою пам'ятника князям Олегу та Ігорю. Автором композиції є Віталій Андріанов. **"В літо 882 року вис-**

тупив у похід Олег з малим Ігорем, і приплив у місто Любеч, і посадив там своїх мужів". Ця історична довідка викарбувана на тлі пам'ятника.

Після офіційного відкриття на стадіоні відбувся парад за участі фольклорних колективів, а саме ансамблю народної пісні "Живиця" з Білорусі (м. Лоев), академічного ансамблю "Сіверські клейноди" з Чернігова, ансамблю "Камертон" з Прилук. Тут глядачі побачили й представників Прилуцького козацького куреня імені І. Сірка, клубу історичної реконструкції і фехтування, борців таеквандо з Чернігова та інших.

На території стадіону функціонували різноманітні виставки, такі як "Містечко майстрів", "Любеч стародавній", виставка територіальних громад Чернігівщини. Товару тут видимо-невидимо, на різні вподобання та грошові статки!

Всі очі могли придбати польський мед від діда Валентина. Стакан медовухи у нього був вартістю 5 гривень. Незабутній колорит українських столів із застеленими скатертками та лавами, глиняними тарілками, мисками, глечиками так і вабив присісти та почастуватися варениками з сиром, піржками з маком, канап-

“
Задзвеніли дзвони, заграли гусярі, вдарили столітні барабани — і крізь живий коридор із дівчат та хлопців у старовинному одязі на гору до пам'ятника один за одним почали виходити князі...”

ками, шашликами. До речі, організатори фестивалю передали атмосферу українського ярмарку якнайкраще. Радували око вишиванки, рушники, скатертки, глечики з села Опішня, роботи з бісеру, розмальовані тарілки, різьблені речі з дерева, вироби з білоруської соломки.

Протягом дня можна було бачити виступи різних учасників фестивалю. Особливо цікавими були художні мініатюри Прилуцького козацького куреня імені І. Сірка. Відчувався командний бойовий дух. Кремезні козаки лягали на бите скло, а по них сміли-

На фестивалі панував дух історичної минувшини, проте він природно був поєднаний і з нашою сучасністю та майбутнім

тославович, Давид Ігорович, Святополк Ізяславович, Василько Ростиславович, що несли у глечиках землю. Князі висипали її та посадили паросток дубу — символ, який характеризує братерство слов'янських народів, міцність їхнього духу. Дерево полили святою водою, що приніс преподобний Антоній Печерський. Всю цю композицію довершував своїм чарівним співом хор.

На Замковій горі, яка пам'ятає "часи князівські і князівські рати", вшанували

во з посмішкою на вустах ходили їхні брати, демонстрували свою вправність і майстерність у володінні зброєю: шаблями, серпами, колодами та молотилками (зброя для праці в деяких випадках також використовувалися як зброя).

Відвідувачам можна було постріляти з лука, сфотографуватися біля козацьких гармат чи зробити малюнок, який ви бажаєте, на руці, нозі чи обличчі. Останній вид розваг надавав славутицький мистецький гурток "Аква".

